

CASAL D'ESQUERRA ESTAT CATALA

Girona, 3, pral.

Telefon 20151

ASSEMBLEA DEL 8 DE MARÇ DEL 1936

Company!

Ha tornat a reprendre les tasques el nostre estimat Casal. Fou en Assemblea General Ordinària celebrada el diumenge, dia 8 del corrent, a la Sala Capsir del carrer de Mercaders, amb assistència de més de 300 socis que prengué l'acord.

No vàreu rebre l'oportuna convocatòria? Per la rapidesa amb què fou convocada l'Assemblea no permeté passar avís particular a cada un dels associats del 6 d'octubre. No obstant, amb el desig que no hi manqués ningú, la férem publicar per mitjà de la Ràdio. També donàrem avís a la premsa que, excepte «La Humanitat», ho va publicar.

Per tal que estigueu ben assabentats del curs d'aquella Assemblea, ens plau d'enviar-vos una petita ressenya i la còpia d'alguns dels paràgrafs dels discursos que allí es pronunciaren.

La primera part fou dedicada a l'Associació Cultural Catalunya, sobre la qual, després de llegida la memòria de la seva actuació, fou acordat per unanimitat el canvi de nom pel de Casal d'Esquerra ESTAT CATALA.

A continuació s'assegué a la Presidència la Junta del Casal que hi havia el 6 d'octubre, la qual dimitií immediatament per a donar lloc al debat polític.

El Casal d'Esquerra ESTAT CATALA, el primer Casal d'ESTAT CATALA a Catalunya, va néixer amb un reduït nombre de Socis dirigits per Miquel Badia i aplegats sota la doctrina i bandera que amb tant d'encert i sacrifici defensà tothora l'inoblidable i illustre Francesc Macià.

L'encert de la direcció, l'honestedat en la nostra actuació política féu créixer el nostre estimat Casal que anà en augment passant pel carrer del Vidre i arribà a ésser el primer Casal d'Esquerra a Catalunya, quan el SIS D'OCTUBRE erem al carrer de Corts.

Jutjant pels fets que es manifestaven en l'increment de socis que arribà a 1.500 i en els diversos actes d'adhesió a l'home que presidia el Casal el malhaurat SIS D'OCTUBRE que culminaren en l'acte grandios que tingué lloc al Palau de Belles Arts, concloérem que la Directiva interpretava amb exactitud la voluntat i el sentir dels associats.

Nomenada la mesa per a presidir l'assemblea integrada pel doctor Bayona, doctor Rossell i Josep Muxí, s'aixecà a parlar Miquel Badia.

«De la meva actuació la nit del SIS D'OCTUBRE, com a Cap de la Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA no voldria parlar-ne avui per tal de fer-ho davant de tots els militants en el Congrés Nacional a celebrar. Voldria limitar-me a parlar només en qualitat de President d'aquest Casal. Si vosaltres ho demaneu, si m'ho exigiu, també parlaré a fons del que ocorregué la trista nit del SIS D'OCTUBRE (veus de «no cal») us he de dir, però, que no s'ha dit TOT el què cal dir d'aquella nit. No s'han assenyalat tots els culpables DE LA VERGONYOSA DESFETA, que foren — o fórem — el dirigents del moviment i jo, considerant-me un d'ells, també en principi sóc un dels responsables.

He callat durant divuit mesos; era necessari esperar a la llibertat dels nostres presos; ara ja són al carrer, ara ja no hi ha cap motiu que m'obligui a callar i parlaré perquè entenc necessari aclarir els fets per tal de treure'n les ensenyances per a l'esdevenidor.

Ni res ni ningú no m'impedirà de parlar.

No podem fer «foc nou» com molts pretenen, sense haver dit al poble tota la veritat.

Els que l'endemà del SIS D'OCTUBRE anaren al Parlament espanyol a negar la seva intervenció en el moviment i els que la negaren i fins criticaren el SIS D'OCTUBRE perquè el consideraren un gran error polític fins l'extrem d'inventar-ne la llegenda que En Companys el proclamà amenaçant pistola en mà, per elements d'ESTAT CATALA més endavant, quan la reacció del poble és manifestà favorable al moviment per a impedir el feixisme, aleshores aquests senyors se'n manifestaren patrocinadors.

Si quan consideraven una atzagaiada el moviment digueren que els autors del SIS D'OCTUBRE érem nosaltres, els d'ESTAT CATALA, i nosaltres ho acceptàrem amb orgull, un cop l'ambient popular es manifestà favorable al moviment, aquests mateixos senyors que disposen de premsa i llibres se l'atribuïren i ens reservaren només el qualificatiu de causants de la derrota.

Quan nosaltres podem arribar precisament a demostrar tot el contrari!

Es aquí el valor del nostre silenci durant DIVUIT MESOS!!! Estimem Catalunya per a no enganyar-la, i volíem la llibertat dels nostres germans.

Ben clar s'ha dit que érem nosaltres qui vàrem portar el SIS D'OCTUBRE.

Cal dir també ben clar, que nosaltres no anàvem a fer Opereta.